

راه سخن رفیق مبارز و انقلابی استاد یوسف «مومند» را گرامی می‌داریم.

رفیق استاد یوسف «مومند»، منشی کمیته منطقه بی هواداران حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان در اروپا در نیمه شب ۲۲ فبروری در اثر سکته قلبی در شهر فرانکفورت آلمان به سن ۶۳ سالگی، درگذشت.

شصت و سومین سالروز ولادت و محفل یاد بود از مبارزات انقلابی و درخشان و خاطرات ماندگار استاد یوسف بتاریخ ۸ می در شهر فرانکفورت آلمان در جمع رفقای انقلابی، دموکرات، فامیل و دوستان رفیق، برگزار شد.

محفل با سکوت ۳ دقیقه ای برای گرامی داشت از رفیق یوسف، جانبختگان شعله ای افغانستانی، کمونیست های ایرانی و کمونیست های سراسر جهان، آغاز گردید.

در ابتداء محفل بیانیه هواداران «حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان» در اروپا توسط یکتن از هواداران خوانده شد.

درین بیانیه زندگی سیاسی رفیق تشریح و کار نامه ها و فعالیت های انقلابی و موقف سیاسی اش چنین بیان گردید:

« رفیق یوسف یک کمونیست انقلابی و یک انترناسیونالیست واقعی بود. او در برابر خلق های جهان احساس مسئولیت میکرد و در سختترین حالات صحنی مطالعات و تحقیقاتش را در ابعاد مختلف، ادامه می داد و جنبه های مختلف فکری را در نوشته ها و بیاناتش انعکاس می داد. او همواره امپریالیست های اشغالگر و دستیاران رنگارنگ شان را، افشاء می کرد.

رفیق یوسف رهبر و راهنمای پر تلاش و متحرک بود. او همواره رفقایش را به مطالعه و بالا بردن سطح دانش و آگاهی انقلابی، تشویق می کرد.

رفیق در ساده نویسی مهارت خاصی داشت و افکار و نظراتش را با جملات سلیس و روان تحریر و بیان می نمود... بیشتر نوشته هایش به تحلیل اوضاع فلاکت باری که توسط امپریالیست ها و دستیاران شان به خلق های جهان و بخصوص خلق های افغانستان و منطقه، تحمیل شده، اختصاص داشت.»

سپس پیام و اعلامیه «حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان» توسط یکی از هواداران، بخوانش گرفته شد. درین اعلامیه اهمیت مبارزاتی رفیق در طول دوران طولانی مبارزاتی اش، تشریح و خدماتش به انقلاب جهانی پرولتری، مورد قدر دانی قرار گرفت. در این جا متن کامل بیانیه حزب را درج می نمایم:

«رفیق استاد یوسف مومند، منشی کمیته منطقه بی هواداران حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان در اروپا چشم از جهان پوشید. اینک این رفیق صمیمی و مهربان دیگر در میان ما نیست، اما یادش در میان اعضا و هواداران حزب و سائر انقلابیون آشنا با وی زنده و ماندگار خواهد بود.

رفیق استاد یوسف مومند در سال های اخیر، به سختی مریض بود. او چندین سال بود که از مریضی شکر و تکالیف قلبی ناشی از آن رنج می برد و در طی این مدت بار بار زیر تیغ جراحی قرار گرفت. اما در طول این مدت، مسئولیت ها و وظایف مبارزاتی اش را فراموش نکرد و علیرغم فشار شدید مریضی، تا آخرین روز حیاتش در سنگر مبارزات انقلابی باقی ماند.

استاد یوسف «مومند» تحصیلات ابتدائی را در مکتب قادر قندهاری در دند قندهار، تحصیلات متوسطه و لیسه را در لیسه احمد شاه در شهر قندهار و تحصیلات دانشگاهی را در رشته ریاضی و فزیک در دانشکده ساینس دانشگاه کابل به پایان رساند .

رفیق استاد یوسف «مومند» در زمان دانشجویی اش یکی از فعالان جریان شعله جاوید در دانشگاه کابل گردید. او پس از ختم تحصیلات دانشگاهی به قندهار بازگشت و در چند لیسه و همچنین دارالمعلمین قندهار به تدریس ریاضی و فزیک پرداخت. او نه تنها یک آموزگار مجرب، بلکه مربی یک نسل از روشنفکران انقلابی قندهار و ولایات همجوار نیز بود. در آن موقع در ولایات قندهار، زابل، ارزگان، هلمند، نیمروز و فراه، استاد یوسف مومند، که معروف به استاد یوسف قندهاری بود، در پهلوی به خون خفتگان نامدار جریان شعله جاوید، یعنی زنده یاد علی یاور و زنده یاد عصمت قندهاری، یکی از نامداران جریان شعله جاوید محسوب می گردید.

پس از کودتای هفت ثور، حیات استاد یوسف مومند، مانند هزاران نفر دیگر از منسوبین شناخته شده جریان شعله جاوید، از طرف کودتاچیان در خطر افتاد. او ناچار ترک دیار کرد، اما مبارزه انقلابی را به فراموشی نسپرد و به سازمان پیکار برای نجات افغانستان پیوست. او سال های سال در فعالیت های دموکراتیک انقلابی در اروپا، ابتدا در " اتحادیه عمومی محصلین و افغان های خارج کشور " و بعدا در " سازمان ملی دموکراتیک آوارگان افغانی " و همچنان " جبهه متحد ضد امپریالیسم و ارتجاع " فعال بود و دوش به دوش سائر همزمانش، نقش رهبری کننده و رهنمود دهنده بازی می کرد. رفیق یوسف مومند یکی از نویسندگان اصلی جریده " خپلواکی " بود.

پس از آغاز پروسه وحدت جنبش کمونیستی (م ل م) افغانستان، رفیق استاد یوسف مومند، از این پروسه حمایت کرد و به

نماینده‌گی از هواداران سازمان مربوطه اش در اروپا، عضویت " کمیته مشترک هواداران جناح های شامل در پیروسه وحدت جنبش کمونیستی (م ل م) در اروپا " را حاصل کرد. رفیق زنده یاد، مدتی پس از برگذاری کنگره وحدت جنبش کمونیستی (م ل م) و تاسیس حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان، مسئولیت منشی کمیته منطقه یی هواداران حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان در اروپا را بر عهده گرفت و تا زمانی که در اثر سکنه قلبی از میان ما رفت، بر سر این مسئولیت باقی ماند.

غم و اندوه ناشی از درگذشت رفیق استاد یوسف مومند را به نیروی مبارزاتی تبدیل می نمائیم و یاد او را به مثابه مائوئیست انقلابی ای که تا آخرین لحظه حیاتش به امر انقلاب و خط حزب وفادار باقی ماند، زنده نگه می داریم.

یادش گرامی و راهش پر رهرو باد.

در ادامه برنامه پیام هواداران « حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان » در کانادا، به خوانش گرفته شد. درین پیام ذکر یافت که: «رفیق یوسف از کادر های سابقه دار شعله جاوید بود که بخش بیشتر از زندگی پر بارش را در راه انقلاب پرولتری و تحقق اهداف و آرمان جنبش مائوئیستی، سپری نمود.»

سیس پیام هواداران «حزب کمونیست (مائوئیست) ترکیه (شمال کردستان)» توسط نماینده این حزب، به خوانش گرفته شد. در این پیام رفیق یوسف مومند یک رفیق فعال، پر تلاش و انقلابی خوانده شده و تأثر عمیق کمیته مرکزی و اعضای حزب، نسبت درگذشت این رفیق انقلابی ابراز گردید.

سیس نماینده نشریه «پارتیزان» پیامش را بخوانش گرفت. درین یادداشت به گفته رفیق مائو اشاره شد که: « از جرقه حریق بر می خیزد» و این مقوله چنین تفسیر گردید انقلابیون مثل جرقه های اند که از تداوم و به هم پیوستن آنها شعله ها بر میخیزد که در پرتو آن جنگ طبقاتی مشتعل و انقلاب جهانی، تحقق می یابد. در جریان این مبارزه و جنگ طبقاتی انقلابیون بیشماری برای انقلاب سوسیالیستی و کمونیستی جهانی جان می بازند. رفیق یوسف یک کمونیست انقلابی بر جسته ای بود که در جهت اهداف و آرمان های حزبش در اروپا نقش مهمی را ایفاء نمود و در این راه جان باخت. یادش گرامی و راهش پر رهرو باد.

در ادامه برنامه نماینده فداراسیون اطریش و « اتحادیه پناهندگان ملی و دموکراتیک افغان های مقیم اطریش » (حریت)، پیام و شعر انقلابی اش را بخوانش گرفت. این رفیق جنبش چپ افغانستان از دهه چهل خورشیدی را که خودش از فعالین آن بوده، به بررسی گرفته و از رهبران و رهروان انقلابی مائوئیست آن، قدردانی کرد و چنین ادامه داد: « سازمان جوانان مترقی نقش تاریخی ای را بمتابۀ بنیانگذار جنبش مارکسیست - لنینیست - مائوئیست در افغانستان ایفاء کرده، اینک ما تنها طرز عمل انقلابی آنرا فراموش نخواهیم کرد بلکه افتخارانه تأکید روی آن خواهیم کرد که ما علم برداران و ادامه دهندگان مسیر انقلابی بعنوان قطره از دریای طوفنده آن خواهیم بود و رسالتی که بما سپرده شده اینست تا نسل جدید را از گذشته های که بوقوع پیوسته و نیروهای انقلابی مسیری را که از گذرگاه های خم و پیچ طی کرده تشریح و توضیح و آگاه سازیم تا نسل جوان بتواند فرایند جاری را در دنیای کنونی یعنی عصر امپریالیسم درک کنند، باید وابستگی ها را یکایک به آنها توضیح داد تا اینکه نسل جدید بنا به تقاضای خودش رضا کارانه خواهان دگرگونی نظام کهن و اعمار قانون جدید بر خرابه های آن را بپذیرند، در آن صورت پی خواهند برد که استراتژی چپ انقلابی در کشور مستلزم تغییرات ریشه ای ترین قوانین سیاسی، اقتصادی و اجتماعی نظام کنونی است. البته هدف از راه اندازی جنبش انقلابی این نیست که نیرو و قدرت دیکتاتوری حاکمیت را ضعیف سازند، بلکه برای محور ریشه های نابرابری سیاسی و اجتماعی که توسط بورژوازی بین المللی در جامعه جا گرفته سرنگون سازند. » او رفیق یوسف را یکی از فعالین این جنبش خوانده و مرگ وی را ضایعه بزرگی در جنبش انقلابی کشور دانست.

سیس مسئول بخش افغانستان «سازمان زنان هشت مارس(ایران - افغانستان)» ضمن قدر دانی از کارنامه انقلابی رفیق یوسف از خاطره ایام دانشجویی اش با این رفیق در دانشگاه کابل یاد آوری و شهادت انقلابی اش را ستود.

در ادامه برنامه دختر استاد به نمایندگی از فامیل، بیانیه اش را به خوانش گرفت. او در بخشی از بیانیه اش چنین اظهار داشت: « افسوس که مدت ۱۲ سال عمر پدرم به مریضی سپری گردید و درین مدت چندین بار عملیات های متعدد را سپری کرد، اما او هیچگاه از درد و رنج مریضی هایش شکایت نداشت. روزی از پدرم پرسیدم با این همه درد و رنج مریضی که دارید از زندگی خسته نشده اید؟ پدرم چنین پاسخ داد: اگر محبت شما نمی بود سال ها قبل با زندگی وداع می گفتم. چندی قبل از چگونگی مرگ پدرم از دکتور فامیلی سؤال کردم. او چنین اظهار نظر نمود که « پنج سال پیش بعد از معاینات معلوم گردید که پدر تان بیش از شش ماه به زندگی دوام داده نخواهد توانست. » حالا می دانم که عشق و علاقه ای وی به زندگی و نزدیکانش، باعث گردید که ده برابر بیشتر عمر نماید.

پدرم در زندگی خود برای ما انسان دوستی، صداقت، بردباری و نیکو کاری را به میراث گذاشت. ما همه افتخار می نمائیم که چنین پدر مهربان، شجاع و مقاوم را دارا بودیم و تعهد می نمائیم که خصوصیت های خوب پدر را با خود داشته باشیم.

سیس پیام یکی از دوستان رفیق از کانادا توسط نماینده «سازمان ملی دموکراتیک آوارگان افغانی» بخوانش گرفته شد. درین پیام خاطرات رفیق یوسف این مبارز انقلابی در افغانستان و آلمان به تصویر کشیده و مورد قدر دانی، قرار گرفت.

در جریان محفل و در فاصله پیام ها، اشعار انقلابی سروده شعرای انقلابی افغانستانی و ایرانی بخوانش گرفته شد.

پیام « حزب کمونیست ایران (مارکسیست-لنینیست-مائویست) » و ترجمه پیام های هیئت مرکزی « جمعیت انقلابی مارکسیست-لنینیست-مائویست عراق » و رهبری « جنبش کمونیستی انقلابی مراکش »، دیر تر مواصلت کرد.

در پیام « حزب کمونیست ایران (مارکسیست-لنینیست-مائویست) » آمده است :

«رفیق یوسف از مبارزان و انقلابیون با سابقه افغانستان بود. او از جمله کسانی بود که با موج سهمگینی که جنبش مائویستی افغانستان تحت رهبری "جنبش جوانان مترقی" در اواسط دهه ۴۰ شمسی در افغانستان فرا افکند به جنبش انقلابی پیوست و در همان مکتب درس انقلاب و مبارزه را آموخت.

ما ضمن کار و همکاری با رفیق یوسف دریافتیم که او به آنچه از این مکتب آموخته وفادار و متعهد است و به آن افتخار می کند و مصمم است که این آموزه و تجارب را بکار گیرد و آنرا در اختیار جوانان بگذارد.

به همین خاطر موقعیت او از همان ابتدا از جانب رژیم دست نشانده و وابسته به متجاوزین روس مورد تهدید قرار گرفت و او مجبور شد که وطنش را ترک کند. اما ترک وطن برای او به معنای پایان مبارزه نبود؛ بلکه برای او مبارزه تنها شکل و فرم نوینی یافت. او مصمم شد که با زندگی در تبعید مبارزه خود را در عرصه های دیگری ادامه دهد و حتی از موقعیت خود بویژه برای مبارزات انترناسیونالیستی استفاده کند و همکاری خود را با رفقای هم فکر در سطح جهان نیز ادامه دهد.

امروز تأثر و تأسف خود را بار دیگر به همه رفقا و دوستاناران استاد یوسف که جمع شده اند تا یاد و خاطره او را گرامی بدارند اعلام می کنیم و به همه دوستان، رفقا و جنبش انقلابی افغانستان و بخصوص حزب کمونیست (مائویست) افغانستان که رفیق یکی از فعالان آن بود تسلیت می گوئیم.

شکی نیست که همه ما جای خالی رفیق یوسف را بشدت احساس می کنیم. اما امیدواریم که جای رفیق یوسف توسط جوانانی که از تعهد و تجربه مبارزاتی او آموخته و یا خواهند آموخت پر شود. و پرچم سرخی را که او در دست داشت با افتخار بردوش گیرند و با این پرچم پر افتخار راه و مسیری را که رفیق یوسف تمام عمر برایش تلاش و مبارزه کرد و به آن وفادار ماند، تا پیروزی نهایی ادامه دهند.

در پیام « جمعیت انقلابی مارکسیست-لنینیست-مائویست عراق » چنین آمده است: « ما مصمم هستیم تا به نوبه خود غم و اندوه ناشی از دست دادن رفیق یوسف مومند و بهره مندی از تجربیات وی و تبدیل آن به نیروی مبارزه را در خود تقویت کنیم و یادش را به عنوان یک کمونیست، انقلابی مائویست، کاملاً متعهد به خط انقلاب و حزب انقلابی اش که تا آخرین لحظات عمر خود آنرا رها نکرد، در خاطره نگه داریم.»

و در پیام « جنبش کمونیستی انقلابی مراکش » در مورد کار نامه های در خشان رفیق یوسف چنین آمده است: « ما فقدان این رفیق را که زندگی خود را در خدمت پرولتاریای افغانستان و جهان قرار داده بود، نه تنها ضربه ای بر پیکر جنبش کمونیستی مائویستی کشورش، بلکه ضربه ای بر پیکر کل جنبش کمونیستی جهان به حساب می آوریم و بدین وسیله غم و اندوه خود را با صدای حزب او و صدای پرولتاریای افغانستان پیوند می دهیم.

... به پیش در راه پیشبرد انقلاب مسلحانه علیه دشمن طبقاتی و شکست رژیم فاشیستی کرسی و جریانات اسلامی فاشیستی در افغانستان، از جمله جریان جنایتکار حکمتیار و جریان سفاک طالبان، این عمال صهیونیزم جهانی، و به پیش در راه آزاد سازی خاک افغانستان از چنگال استعمارگران!»

در لحظات پایانی محفل سرود انترناسیونال (اثر اوژن پوتیه) در حالی پخش گردید که حضار با مشت های گره کرده پیا خواسته و در حالی که این سرود نجات بخش بشریت را، زمزمه می کردند، پیمان بستند که راهرو راه رفیق یوسف «مومند» بوده و مبارزات شان را در جهت تحقق اهداف انقلابی اش، تداوم بخشید.

در ختم محفل جزوه ای تحت عنوان « شعله ای های در گستره زمان » نوشته رفیق یوسف «مومند» که توسط برگزارکنندگان محفل ترتیب و تهیه شده بود، به حضار محفل اهداء گردید.

علیرغم کمبودی های که در این محفل وجود داشت، محفل در فضای گرم و رفیقانه، برگزار و مقالات و موضوعات آن مورد توجه و علاقه شرکت کنندگان، قرار گرفت.

هواداران «حزب کمونیست (مائویست) افغانستان» در اروپا